

Η Δυστυχία του να αγαπήσεις ΤΟΥΡΚΟ

ΔΕΝ θα έχει καιρό όταν πρωτακούσαμε για την “απαγωγή” της Αλεξίας που ενώ βρισκόταν στο Ριζοκάρπασο για να επισκεφθεί τη γιαγιά της, ξαφνικά βρέθηκε στα νύχια των Τούρκων. Κάπου εκεί αρχίσαμε να ακούμε τα κάρβουνα να αφταίννουν, τις σούβλες να γυρίζουν και ανθρώπινο κρέας να μυρίζει..... Αμέσως μετά το πρώτο πανικό καταφέραμε να οργανωθούμε, σύσσωμος όλος ο πολιτικό-κοινωνικό-θρησκευτικός κόσμος, ανακοινώσεις, κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις, ομιλίες, κυρήγματα, μέχρι και διαδηλώσεις κάναμε καταφέρονοντας μάλιστα να σπάσουμε για δυο φορές τη πράσινη γραμμή του Αττίλα μόνο με το θάρρος, την πίστη στον σκοπό μας, προτάσσοντας περύφανα τα γυμνά μας στήθη και με τον Εθνικό Ύμνο στα χείλη...

Αγωνιστήκαμε, προσπαθήσαμε, απαιτήσαμε να ξεδέσουν την Αλεξία και να την φέρουν πίσω. Οι απαρηγόρητοι γονείς της δεν μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν πως κατάφεραν οι βάρβαροι να διαταράξουν την οικογενειακή τους “γαλήνη και ευτυχία” που ζούσαν μαζί με την Αλεξία. Τελικά δεκτήκαμε και υποχωρήσαμε (αλλιώς θα τα κάναμε λίμπα) μπρος στις υποσχέσεις της ΟΥΝΦΙΚΥΠ πως θα προσπαθήσει να την φέρει πίσω.

Τελικά όμως το πακέτο δεν παρελήφθει κι αυτό γιατί ποτέ δεν εστάλη. Και γιατί; Δεν ήθελε λέει. Μα πως είναι δυνατό;

“Αλλά αυτοί οι ψεύτες οι Τουρκόσποροι, οι ΟΗΕδες έκαμαν τον κόπο να την συναντήσουν τζαί να κουβεντιάσουν μαζί της, να της πουν να έρτει τουλάχιστον να πει τους γέρους της να μιλήσουν; Ποιος τους πιστεύει; Τούτοι εν πολλά ύπουλοι τζαί πάντα βοηθούν τους Τούρκους. Τζι'αν τους πιστέψουμε πως εν δυνατόν να είπεν οί η μισιά, ότι εν θέλει νάρτει κάτω, ότι εν θέλει να δει κανέναν τους (μόνον της μάνας της είπεν της να πάει να την δει πάνω στον βορρά, αλλά εν τζαί μακρύς ο δρόμος, τζίνταλως να πάει μανυσή της μες τους Τούρκους; Εν να την ησφάξουν).

Αν εν ποττέ δυνατόν να λαλεί τούτα τα πράματα μόνη της. Σίγουρα εννα την εποτίσαν τίποτε. Εννα την εβάλαν με το όπλο μες τα κράγγα να πιεί ποτούτον το χασίσι. Εν εξηγείται αλλιώς. Τζιάς λαλούν ότι θέλουν οι ΟΗΕδες ότι είδαν την τρείς φορές τζαί εκουβεντιάσαν μαζί της τζαί τίποτε εν είσεν, πως ήταν εντάξει μίσι μου. Χα, εν μουσκουρούθκια τούτα, τζ'όποιος τα πιστεύει εν που εν λλίος ο νους του. Τζιαν είσεν κανέναν Τούρκο πίσω που τ'αρμάριν; Τζαμαί που εκουβεντιάζασιν τζαί εφοήτσιασεν την; Ακούεις τζαί σου κουβέντες πως αγάπησεν Τούρκον τζαί θέλει να τον πάρει. Μα εν δυνατόν να αγαπήσει Τούρκο;

Για ότι την αγάπαν τζείνος; Εν κουτουρού λοούθκια τούτα. Μπορεί να αγαπήσει ο Τούρκος; Ο τούρκος. Τωρά αν ήταν καμμιά Τουρκούα τζαί επήενεν με κανέναν δικόν μας, εν διαφορετικόν, γιατί εννα της παρατζείλει, εννα την δασκαλέψει, εννα την κάμει χρισκιανή. Εν γεναίκα, ότι τζαί να πείς εννα [το κάμει].

Εν τζαιν, αν μεν εν Τούρκος, τζεν Κούρδος, ίντα μπόγινε; Πάλε έχουν την μαζί τους, τζαί να δούμεν ιντα που της κάμνουν της καυμένης της κορούας. Πιστεύεις τζαί συ παραμύθκια ήθελεν να μείνει τζαί να τον πάρει. Αμα σούχουν τον σιηπέττον στον λαιμό αν θέλεις μεν τα κάμεις. Εν τζαί μισιά τούτη, εν τζαί γεναίκα, σίγουρα εν να φοήθηκεν. Τζαί στον Μπαϊράκιν δηλώσεις, ανακοινώσεις, μα σε ποιόν τα πουλούν νομίζουν; Ούλλα εν απάτη, εν μπλόφα.....

Α, που να μεν εύρουν στον ήλιο μοίρα οι σκατότουρτζιοι. Μαλλί να μεν μείνει. Πάντως με τούτη την υπόθεση εν έτσι σίγουρα λαλώ σου πρέπει να την φέρουν πίσω κουμπάρε. Θέλει εν θέλει πρέπει νάρτει. Να αναλάβουν τούτοι οι ποκιλόσποροι οι ΟΗΕδες να τη τραβήσουν τζιαί να μας την φέρουν δαμαί, ή να κανονίσουν να βρεθεί με τους γέρους της στο Λήδρα Πάλας, ακόμα τζιαί με τους ΟΗΕδες τζιαμέ,

τζιαί τραβούν την οι γέροι της. Μα ξέρεις ότι εν μητριά εν ανήλικη, εν κάτω που τα δεκαέξι τζιαί εν μπορούν να τους κάμουν τίποτε έτσι ζιαί πιάσουν την. Να φάει τζαί ένα γερό ξύλο που τον τζιύρη της να δούμεν αν με βάλει νουν.....”

Η υπόθεση Αλεξία μας έχει απασχολήσει και ευαισθητοποιήσει ιδιαίτερα το τελευταίο καιρό πολύ παραπάνω ακόμα κι' απ'αυτές τις συνομιλίες... Οι υποτιθέμενη απαγωγή κατάντησε μια φανταστική πλάνη σε μυθιστόρημα της 'Αγκαθα Κρίστι, στα μυαλά όχι μόνο των φανατικών (Ελλήνων) εθνικιστών αλλά και των τάχατες μετριοπαθών νεο-Κυπρίων (Ανεξαρτησιακών) εθνικιστών. Μέσα από τη κρατική υποβολή-παραμόρφωση-διαστρέβλωση της ιστορίας και των γεγονότων αλλά και μέσα απ' τη συνειδητή-ασυνειδητή άρνηση του μέσου Κυπρίου (ελεύθερα και δημοκρατικά σκεπτόμενου πάντα) να δεχτεί τα γεγονότα σαν τέτοια, δηλαδή σαν πραγματικά. Πονάει πολύ φαίνεται να δεχτείς πως μια Κύπρια, μεγαλωμένη μέσα σ'όλη αυτή την εθνικιστική υστερία, όλη αυτή τη πλύση εγκεφάλου που πέρασε η γενιά της, όλο αυτό το μίσος για τους Τούρκους, τους αιμοβόρους, τους καννίβαλλους, καταφέρνει τελικά και ερωτεύεται ένα απ' αυτούς και αποφασίζει να τον παντρευτεί και να ζήσει μαζί του.

Αυτοί που ματοκύλισαν το τόπο μας, που μας έδιωξαν, μας προσφυγοποίησαν, (ενώ εμείς πριν το 74 τους λούζαμε με ροδόστεμα) έρχονται τώρα να μας πάρουν και τις γυναίκες μας. Πως είναι δυνατό να πάει μένα Τούρκο (που στο διάστημα άλλαξε δυο-τρεις ράτσες προς το “καλύτερο” για να γίνει Κούρδος και μετά Τουρκοκύπριος). Μη ψάχνετε για τον καλό, τον κακό και τον άσχημο. Εδώ όλοι είναι κακοί, βρωμεροί και άσχημοι (είδατε τι φάτσα έχει και το χρυσό δόντι του γυάλιζε).

Σίγουρα όμως δεν τσούζει μόνο το εθνικό αλλά και ολόκληρη η δομή του εθνικισμού που είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον σεξισμό στο επίπεδο του “τόσα ωραία παιδιά έχουμε (εννοείται πάντα Ελληνοκύπριοι) κι' αυτή πήγε μαζί μ'αυτόν;” Κάτι ανάλογο συναντούμε σε μικρότερη διάσταση όταν πρόκειται να παντρευτούμε (όχι όμως αν απλώς “γαμιόμαστε”) ξένη ή ξένο, όπου ανάλογα με τη φυλή, τη παγκόσμια κοινωνική ιεράρχηση, έχουμε και τις ανάλογες πιέσεις-προβλήματα. Πάντως η καθαρότητα της φυλής πρέπει να διατηρηθεί με κάθε τρόπο.... κι' ας είναι μπαλωμένη....

Ο Εθνικισμός δεν είναι κάτι που πλανιέται πάνω απ' τα κεφάλια μας, αλλά μέσα στα μυαλά μας καθημερινά, είτε εκφράζεται με το ρατσισμό είτε με το σεξισμό (σας θυμίζει τίποτε η αφορμή των [γεγονότων της Γερμασόγιας του 85;](#)). Έχει άμεση σχέση με το φαλλό, με τη κυριαρχία, την εξουσία, το κατακτώ και κατακτιέσαι, το γαμώ και γαμιάσαι. Γι' αυτό στη περίπτωση μιας Τουρκοκύπριας θα ήταν διαφορετικά.

Η αγία πατριαρχική οικογένεια αμφισβητήθηκε. Πως γίνεται να κλεφτούν και όχι μόνο αυτό αλλά και με αλλόθρησκο Τούρκο; κλπ. Η Αλεξία κάπου μίλησε και για καταπίεση από την οικογένεια της, οπότε μπορούμε να υποθέσουμε ξύλο, κλείδωμα στο σπίτι, συμπεριφορά κτηνώδη, κλπ, πράγμα καθόλου παράξενο για τη Κυπριακή οικογένεια. Το παράξενο (θετικό όμως) είναι που βρήκε τον τρόπο να αντιδράσει ενάντια στην οικογένεια, τη κυριότερη μονάδα αναπαραγωγής του κοινωνικού συστήματος με τις μικροαστικές ηθικές και κοινωνικές αξίες της. Αξίες που πλαισιώνουν την αστική ιδεολογία που μέσα από τη καθημερινή αλλοτρίωση περνιέται σ'όλες τις τάξεις.

Το κουράγιο της Αλεξίας ίσως το ζηλέψουμε κι'εμείς, έστω και λίγο, μπας και κάνουμε καμμιά κόντρα, καμμιά ψιλοεξεγερσούλα μεσ'την οικογένεια όταν αυτή μας κάθετα στο σβέρκο. Και δεν είναι λίγες αυτές οι περιπτώσεις, έτσι; Και δεν είναι ανάγκη να αγαπήσουμε Τούρκο για να κάνουμε κάποια βήματα ανεξαρτητοποίησης-αυτονόμησης (όχι όμως απλά αλλαγής πατέρα). Σίγουρα υπάρχει μια επικινδυνότητα στο ν'αγαπάς “Τούρκο”, κι'αν παντρεύεσαι μαζί του εγκληματείς και επικηρύττεσαι, ακόμα κι' αν μέσα στο κεφάλι σου τα πράγματα είναι αγνά και ίσως ρομαντικά, έστω κι' αν ακούς καθημερινά για ειρηνική συμβίωση (του παρελθόντος και του μέλλοντος), για επαναπροσέγγιση, για το πόσο αγαπάμε τα αδέρφια μας τους Τουρκοκύπριους κλπ. Την ηλικία σου

κράτησε τη για τον εαυτό σου όσο για το πως νοιώθεις, πόσο ώριμη είσαι δεν έχει καμμία συμμασία για ένα κράτος που θα φροντίσει να σε βγάλει τότε ανήλικη, τότε ενήλικη μητέρα να γεννοβολάς για τη πατρίδα, κι' αν αυτό βολεύει καλύτερα σε γερνά και σε πεθαίνει. Πάντα θα είσαι όμως γυναίκα και γι' αυτό διάλεξε σε ποιόν θα ανήκεις, έτσι για να μπει και η βούλλα. Οπότε πια τίποτα δεν σε σώζει από το να είσαι προδότρα, άτιμη, πουτάνα κλπ ή ένα πακέτο στα χέρια των γέρων σου στη Νότια Κύπρο ή η απαχθείσα από τους βάρβαρους Τούρκους, όσες, μα όσες δηλώσεις κι' αν κάνεις πως δεν συνέβηκε κάτι τέτοιο.

Αυτό που φοβάμαι όμως δεν είναι η καταπάτηση/ισοπέδωση των δικαιωμάτων και της προσωπικότητας μας από το κράτος (άλλωστε δεν τρέφω καμμία ψευδαίσθηση για τη "Δημοκρατία" και τις παροχές της), είναι που μόλα αυτά καταντά επικίνδυνο να σ'αγαπώ.

[απόκομμα από εφημερίδα]

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ

Ο Γενικός Εισαγγελέας θα εξετάσει νομικά μέτρα για την Αλεξία

Ο ΤΖΕΓΚΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΟΥΡΔΟΣ

Τα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου, κατά τη χθεσινή συνεδρία του, αντάλλαξαν απόψεις γύρω από το γνωστό θέμα της δεκαπεντάχρονης Αλεξίας Χρονία και τον παράνομο γάμο της με τον τουρκοκύπριο (όπως έχει γνωσθεί τώρα), 17χρονο Τζέγκης. Αποφασίστηκε, να ανατεθεί στο Γενικό Εισαγγελέα, να ασχοληθεί με τη νομική πτυχή του θέματος, δεδομένου ότι η Αλεξία είναι ανήλικη. Η κυβέρνηση επίσης, θα εξετάσει περαιτέρω μέτρα, αντιμετώπισης τους ζητήματος.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Δεκαετία 1980-1989, 1989, Τραίνο στην πόλη (Τεύχος 6), Λεμεσός, Αλεξία Χρονία, Φεμινισμός

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_6:love&rev=1598883520

Last update: 2025/04/20 19:47

